

113 . Săcălușești | Comuna: Agapia | Județ: Neamț | Punct: Valea Seacă | Anul: 2017

Anul: 2017

Cod RAN: 121135.01

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu

Tipuri sit: exploatare/carieră

Categorii sit: Domestic

Autori: Constantin Preoteasa, Carsten Mischka, Doris Mischka, Benedikt Praschl, Magdalena Schaffer, Franziska Wanka, Fabian Gapp

Instituții: Complexul Muzeal Județean Neamț, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Instiuție Nedefinită, Instiuție Nedefinită, Instiuție Nedefinită

Raport

Situl pluristratificat este amplasat pe terasa din partea dreaptă a Pârâului Valea Seacă, la aproximativ 500 m nord-vest de situl Topolița-La Nord-Vest de Sat și 200 m sud-est de fosta Cooperativă Agricolă de Producție Târgu Neamț.

Stațiunea a fost descoperită în anul 1999 de către Vasile Diaconu, care ulterior, până în 2012, a întreprins mai multe cercetări de suprafață -nota 1.

Vestigiile identificate aici au fost încadrate de către descoperitor în paleolitic, eneolitic (complexul cultural Precucuteni-Cucuteni), epoca bronzului (culturile Costișa și Noua), epoca fierului (Hallstatt și La Tène) și epoca migrațiilor (cultura Sântana de Mureș) -nota 2.

În anul 2017 au fost efectuate investigații arheologice interdisciplinare neinvazive, ce au afectat situl și zona sa limitrofă, constând în cercetări de suprafață, fotografii aeriene cu drona, modelarea digitală a terenului și prospecțiuni geomagnetice, în vederea reevaluării potențialului stațiunii, stabilirii formei, dimensiunilor și limitelor depunerii antropice, precum și a gradului actual de conservare a vestigiilor.

Rezultatele obținute cu acest prilej sunt foarte spectaculoase, fiind identificate două așezări alăturate – probabil eneolitice, dar nu și contemporane –, ambele cu forme rectangulare (dreptunghiulare), orientate pe direcția NV-SE, prevăzute probabil cu palisade și complexe (construcții incendiate și neincendiate, precum și gropi) aflate atât în interiorul, cât și în exteriorul zonelor protejate de sistemele de fortificație.

Așezarea dinspre nord-vest are dimensiuni mai mici (suprafața păstrată de aproximativ 1,5 ha), prezintă o densitate mare de gropi și are câteva resturi de construcții dispersate în cuprinsul său. Așezarea dinspre sud-est are dimensiuni mai mari (suprafața păstrată de aproximativ 3 ha) și mai multe resturi de construcții, în marea lor majoritate grupe.

Pe marginile de nord-est ambele așezări au fost parțial erodate de-a lungul timpului de Pârâul Valea Seacă, în prezent suprafețele lor fiind afectate de lucrările agricole.

Note

- 1)V. Diaconu, Depresiunea Neamț. Contribuții arheologice, Bibliotheca Memoriae Antiquitatis, XXVIII, Editura „Constantin Matasă”, Piatra-Neamț, 2012, p. 30, 217, nr. 11, fig. 11/1.

2)Ibidem, p. 30, 220, 230-234, 236-241, 244-246, 259, 261, 277, 282, 283, nr. 11, fig. 14/8; 24/1-7; 25/1-8; 26/2, 5-9; 27/1-7; 28/1-9; 30/1-5; 31/11-25; 32/1-26; 33/1-4; 34/3-6; 35/1, 3, 6; 38/1-4; 39/1, 2;

40/1-4, 6; 53/1, 2, 4; 55/1; 71/1, 2; 76/1-7; 77/1-7.

Informații suplimentare online

[Raportul 5900 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
